

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Europæisk Betalingspåkrav](#) > Gibraltar

Europæisk betalingspåkrav

Gibraltar

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

I Gibraltar findes der ingen specifik inkassoprocedure, der indebærer et betalingspålæg. Dog findes der en tilsvarende procedure, hvorved sagsøger kan opnå en udeblivelsesdom.

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

Procedurer med henblik på afsigelse af udeblivelsesdom indgår i Gibaltars civile retsplejeregler. Når en sagsøger fremsætter et krav, skal sagsøgte reagere inden 14 dage efter, at kravformularen er blevet forkyndt for ham. Hvis sagsøgte ikke svarer på kravet, kan sagsøger anmode retten om at afsige en udeblivelsesdom, judgment by default (dvs. pålægge sagsøgte at betale beløbet, fordi der ikke blev modtaget noget svar). Sagsøger bør anmode herom så hurtigt som muligt efter udløbet af 14-dagesfristen. Sagsøgte kan stadig bestride kravet, indtil retten modtager begæringen om afsigelse af udeblivelsesdom. Hvis retten modtager sagsøgtes svar inden sagsøgers begæring, vil svaret få prioritet, også selv om det indgives efter fristen.

Hvis en sagsøger ikke indgiver begæring om afsigelse af udeblivelsesdom inden seks måneder efter fristen for at bestride kravet, suspenderes kravet (det stoppes eller stilles i bero), og den eneste handling, som sagsøgte kan foretage sig, er at anmode dommeren om at ophæve suspensionen.

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Udeblivelsesdomme kan afsiges i næsten alle slags sager ved Gibaltars civile domstole. De gælder ikke kun pengekrav eller krav under kontraktforhold. Medmindre retsplejen, Civil Procedure Rules, udtrykkeligt udelukker udeblivelsesdomme, kan sagsøger begære en udeblivelsesdom afsagt i enhver form for civilretlig procedure i Gibraltar.

For at opnå afsigelse af udeblivelsesdom skal sagsøger fremlægge dokumentation for at have opfyldt de relevante procedurekrav, og også at sagsøgte ikke har opfyldt disse procedurekrav.

Del 8 i retsplejereglerne åbner undtagelsesvis mulighed for en særlig procedure, som skal følges i sager, hvor sagsøgte søger rettens afgørelse af et spørgsmål, som sandsynligvis ikke vil indebære en tvist om sagens omstændigheder, eller hvor denne procedure er tilladt i særlige tvister. I sådanne tilfælde kan der ikke afsiges udeblivelsesdom.

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Der er ingen øvre beløbsgrænse for kravet.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Som nævnt ovenfor, er proceduren for opnåelse af en udeblivelsesdom en del af den almene civile retspleje. Det drejer sig ikke om en særprocedure som i mange andre medlemsstater. Det er frivilligt, om man vil anvende

proceduren i den forstand, at udeblivelsesdommen ikke automatisk afsiges efter sagsøgtes manglende bestridelse af kravet inden for fristen. Denne frist er tydeligt angivet på den kravformular, der forkyndes for sagsøgte. For at opnå afsigelse af udeblivelsesdommen skal sagsøger anmode eller indgive begæring herom. Det står ligeledes sagsøgte frit ikke at bestride kravet.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Hvis der mellem medlemsstater er indgået en aftale om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser (f.eks. forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område) eller lignende aftaler med tredjelande, kan proceduren anvendes, hvis sagsøgte bor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland. Sagsøger skal sikre sig, at kravet forkyndes for sagsøgte på behørig vis i overensstemmelse med reglerne om forkyndelse af dokumenter uden for Gibraltar (f.eks. Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 29 maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager). Hvis sagsøgte ikke reagerer på kravet, skal sagsøger indgive en begæring til retten om opnåelse af en udeblivelsesdom efter den sædvanlige fremgangsmåde.

1.2 Den kompetente domstol

Supreme Court of Gibraltar (Gibraltars øverste domstol) er kompetent i sine forskellige jurisdiktioner. Dette omfatter småkravsproceduren, hvorved krav på op til 10 000 GBP kan behandles.

1.3 Formkrav

Ud over ovennævnte krav — dvs. at sagsøger skal følge de rette procedurer ved fremsættelse af kravet, og at sagsøgte ikke har reageret i tide — afhænger formkravene for at opnå afsigelse af en udeblivelsesdom af kravets type.

Generelt gælder det, at hvis kravet gælder et givet beløb, kræves det kun, at sagsøger anmoder om en udeblivelsesdom.

Sådanne anmodninger behandles sædvanligvis af rettens justitssekretær og ikke af dommeren. I sådanne tilfælde kontrollerer retsmedlemmene, at sagsøgte ikke har anerkendt forkyndelsen eller gjort formel indsigelse, at de relevante frister er udløbet, og at sagsøger har tilvejebragt den nødvendige dokumentation for retten.

Når kravet gælder et ikke allerede fastlagt beløb, skal sagsøger indgive en begæring til retten. Derefter er det dommeren, der behandler spørgsmålet. Dommeren afgør, om der er behov for et retsmøde, og hvad sagsøger skal tilvejebringe for at hjælpe dommeren med fastsættelsen af det beløb, som sagsøger er berettiget til — f.eks. hvilken dokumentation, der skal fremlægges.

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

For begge former for krav skal der anvendes en standardformular.

Når kravet gælder et givet beløb, og retten har fastlagt kravet, får sagsøger fra retten tilsendt en formular N205A — Notice of Issue (Specified Amount). Formularen indeholder et afsnit, som sagsøger skal udfylde og returnere til retten for at begære afsigelse af en udeblivelsesdom, ifald sagsøgte ikke reagerer på kravet inden for den fastlagte frist. Formularen indeholder en vejledning i, hvordan formularen udfyldes.

Før sagsøger udfylder formularen, bør vedkommende nøje gennemtænke, hvordan det skyldige beløb ønskes betalt af sagsøgte. En sagsøger ønsker måske pengene betalt øjeblikkeligt, men vil måske have større sikkerhed for faktisk at få beløbet, hvis sagsøgte betaler i afdrag over en periode. Det afhænger af sagsøgtes forhold.

Når kravet gælder et ikke allerede fastlagt beløb, vil sagsøger have fået tilsendt en formular N205B — Notice of Issue (Unspecified Amount) fra retten, som sagen blev anlagt ved. Denne formular indeholder også et afsnit, hvor sagsøger kan anmode retten om at afsige kendelse om, at sagsøgte holdes ansvarlig for kravet. Retten afgør, hvilket beløb sagsøgte skal betale. Dvs. at retten anmodes om, at træffe afgørelse om beløbet.

Visse sagstyper kræver, at der indgives en begæring til dommeren om at beslutte, hvorvidt der kan afsiges en

udeblivelsesdom. Det drejer sig bl.a. om sager, hvor kravet er forkyndt for sagsøgte i en anden retskreds, hvor sagsøgte er en stat, en offentlig britisk myndighed eller en person eller et organ, der nyder civilretlig immunitet. Der skal også indgives en sådan begæring, hvis kravet er fremsat over for et barn eller en patient, eller hvis det drejer sig om et krav som følge af en ægtefælles forsømmelse (tort) af sine forpligtelser over for den anden. I sådanne tilfælde anvendes formular N244 (Application Notice).

Yderligere oplysninger og kopier af de relevante formularer kan fås ved henvendelse til Supreme Court Registry, 277 Main Street, Gibraltar, tlf.: (+350) 200 75608.

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Som for alle andre typer sager, er der ikke noget krav om at søge juridisk rådgivning eller lade sig repræsentere ved en sagfører. Almindeligvis kan det dog kun tilrådes at søge bistand fra en sagfører, hvis kravet gælder et beløb over 10 000 GBP, og navnlig hvis det involverer komplicerede spørgsmål. Siden "Sagsanlæg" indeholder flere oplysninger om det nyttige i advokatbistand.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Da en anmodning eller begæring om afsigelse af en udeblivelsesdom indgår i Gibraltars civile retspleje, skal sagsøger først anlægge sag på sædvanlig vis, jf. siden "[Sagsanlæg](#)". Generelt skal kravsformularen indeholde nærmere oplysninger om sagens parter, en kort beskrivelse af kravet og om muligt angivelse af det beløb, der stilles krav om, og hvorvidt det forventede beløb til inddrivelse falder inden for en af følgende kategorier:

- højst 10 000 GBP
- over 10 000 GBP, men ikke over 15 000 GBP
- over 15 000 GBP.

I krav vedrørende personligt tab eller personskade bør sagsøger angive, om han forventer at få inddrevet:

- ikke over 1 000 GBP
- over 1 000 GBP.

Hvis en sagsøger ikke er i stand til at værdisætte sit krav, bør vedkommende anføre følgende sætning: "I cannot say how much I intend to recover." Formularen indeholder en vejledning i, hvordan formularen udfyldes af såvel sagsøger som sagsøgte.

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

Udover formularen skal sagsøger tilvejebringe nærmere oplysninger om kravet, bl.a. følgende:

- en præcis erklæring om sagens omstændigheder
- i givet fald en erklæring om, at sagsøger søger særlige former for skadeserstatning
- nærmere oplysninger om eventuelle rentekrav
- alle øvrige oplysninger, der er relevante for den pågældende kravstype, hvis sådanne er specificeret i retsplejereglerne (court rules).

Når retsembedsmændene kan udstede en udeblivelsesdom, skal de sikre sig, at de nærmere oplysninger om kravet er blevet forkyndt for sagsøgte, at sagsøgte ikke har reageret på kravet inden for fristen, og at sagsøgte ikke har opfyldt kravet.

Hvis disse kriterier er tilstede, udsteder retsembedsmændene en dom for sagsøger, hvori sagsøgte oplyses om, hvor meget han skal betale, hvornår han skal betale, og hvortil pengene skal sendes. En kopi af dommen sendes til sagsøger og til sagsøgte.

Hvis det påhviler dommeren at træffe afgørelsen, som beskrevet ovenfor, når kravet vedrører et uspecificeret beløb, kan dommeren afgøre, om der er behov for et retsmøde, eller om der skal tilvejebringes yderligere dokumentation. Dette kaldes dommerens instrukser (directions). Når dommeren har truffet afgørelse, får sagsøger og sagsøgte tilsendt en kendelse. Dommeren kan i sine instrukser bestemme enten, at kravet henvises

til proceduren for småsager, eller at der skal holdes et retsmøde, hvor sagens genstand præciseres ("disposal hearing").

Under dette retsmøde vil dommeren enten give mere detaljerede instrukser om f.eks., hvilke dokumenter eller bevismidler der mangler, for at dommeren kan træffe endelig afgørelse om beløbets størrelse, eller fastsætte, hvor stort et beløb sagsøgte skal betale, hvis det er en enkel sag, som ikke kræver et længerevarende retsmøde.

Hvad dommeren vælger at gøre, afhænger af skadeserstatningens sandsynlige størrelse, hvorvidt sagsøgte menes at ville bestride skadeserstatningens størrelse, og hvorvidt den på retsmødet fremlagte dokumentation ifølge dommeren er tilstrækkelig som bevis for at kunne træffe en endelig afgørelse.

En dommer vil normalt ikke træffe endelig afgørelse på et sådant retsmøde, medmindre retten tilvejebringes skriftligt bevis og dette fremsendes til sagsøgte mindst tre dage forud for mødets berømmelse.

Efter retsmødet ("disposal hearing") nedfælder retsmedsmænd dommerens afgørelse i en kendelse, som sendes til både sagsøger og sagsøgte.

Hertil kommer, at hvis sagsøgte ikke bor i Gibraltar, må retten sikre sig, at den i henhold til de relevante internationale aftaler osv. har beføjelse til at behandle og træffe afgørelse om kravet, at ingen anden ret har enekompetence, og at kravet er blevet behørigt forkyndt.

1.4 Afvisning af begæringen

Retten afviser en begæring om en udeblivelsesdom, hvis sagsøger ikke har overholdt retsplejereglerne. Hvis oplysningerne på formularen, eller de nærmere omstændigheder ved forkyndelsen f.eks. ikke er i overensstemmelse med retsplejereglerne, vil retten ikke afsige en udeblivelsesdom. Retten vil også afvise begæringen om en udeblivelsesdom, hvis sagsøger ikke fremlægger den nødvendige dokumentation for retten (se ovenfor). Om retten skrider til undersøgelse af kravets berettigelse inden afsigelsen af udeblivelsesdommen, afhænger, når disse procedurekrav er opfyldt, af, om det drejer sig om et allerede givet beløb eller ej, eller om det falder ind under en af de kravskategorier, der kun kan afgøres af en dommer (se 1.3.).

1.5 Klageadgang

Retten vil kun afvise at afsige en udeblivelsesdom, hvis sagsøger ikke har kunnet overbevise retten om, at vedkommende har fulgt de korrekte procedurer. Sagsøger kan ikke appellere denne afgørelse. Hvis retten afviser at afsige udeblivelsesdom, kan sagsøger normalt starte forfra ved at forkynde et nyt krav for sagsøgte i overensstemmelse med retsplejereglernes procedurer og krav.

En udeblivelsesdom afsagt på et forkert grundlag kan ændres eller tilsidesættes på ansøgning fra sagsøgte. Der kan ansøges om at få ændret en udeblivelsesdom (f.eks. få beløbet nedsat, hvis en del af gælden blev betalt forud for dommen) eller få den tilsidesat (dvs. annulleret).

Hvis sagsøger har grund til at mene, at de nærmere oplysninger om kravet aldrig nåede frem til sagsøgte før dommens afsigelse, har vedkommende pligt til at ansøge retten om at tilsidesætte den udeblivelsesdom, som er afsagt til vedkommendes fordel.

1.6 Indsigelse

Proceduren for en udeblivelsesdom kan kun bringes i anvendelse som følge af sagsøgtes manglende bestridelse eller anerkendelse af kravet inden for fristen (se ovenfor). Hvis sagsøgte formelt bestrider kravet, fortsætter retsbehandlingen som for et normalt bestridt krav.

Hvis sagsøgte ønsker at få en udeblivelsesdom annulleret eller ændret efter afsigelsen, skal han øjeblikkeligt indgive en begæring til retten om dette. Retten kan ændre eller annullere udeblivelsesdommen, hvis den skønner, at der er rimelig grund til det, eller hvis sagsøgte har reel udsigt til at kunne forsvare sin sag med held.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

Hvis sagsøgte formelt bestrider kravet inden for den fastsatte frist, fortsætter retsbehandlingen som for et normalt bestridt krav (se siden "Sagsanlæg").

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

Proceduren for en udeblivelsesdom kan kun bringes i anvendelse som følge af sagsøgtes manglende bestridelse eller anerkendelse af kravet inden for fristen. Det er først derefter, at sagsøger kan indgive begæring om afsigelse af en udeblivelsesdom.

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Udeblivelsesdommen er en retsafgørelse, som sagsøger kan fuldbyrde over for sagsøgte. Procedurerne for opnåelse af en udeblivelsesdom er beskrevet under punkt 1.3 ovenfor.

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Som beskrevet ovenfor kan sagsøger anmode retten om at ændre eller tilsidesætte udeblivelsesdommen (dvs. ændre betingelserne eller annullere den i sin helhed). Dette er ikke en egentlig appel, da sagen høres af samme ret, som ville have behandlet den oprindelige sag, hvis sagsøgte havde bestridt kravet. Retten kan ændre eller ophæve udeblivelsesdommen, hvis den skønner, at der er tale om procedurefejl, eller at sagsøgte har reel udsigt til at kunne forsvare sin sag med held, eller at der er anden god grund hertil.

Begge parter kan appellere en afgørelse om at ophæve eller afvise at ophæve en udeblivelsesdom, forudsat at der gives tilladelse hertil af den ret, som har truffet afgørelsen, eller af appelretten.

■ Sidste opdatering: 17/08/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.